

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มารับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพในกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ การปฏิบัติ ปัญหาและความต้องการ

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่เข้าในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีหน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนอายุตั้งแต่ 3 - 6 ปี และนำเด็กมาขอรับบริการด้านการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ จากหน่วยงานที่ให้บริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 50 คน โดยมีวิธีเลือกตัวอย่างประชากรดังนี้

1.1 รวบรวมรายชื่อหน่วยงานที่ให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้งหมดจากกองวิชาการ กรมประชาสงเคราะห์ และจากมูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ ได้จำนวน 8 หน่วยงาน มีแหล่งที่ให้บริการทั้งหมด 14 แห่ง ได้แก่ 1) โรงพยาบาลราชานุกูล 2) ศูนย์พัฒนาเด็กราชานุกูล 3) ศูนย์ปัญญาอ่อนชุมชนดินแดง 4) ศูนย์สุขวิทยาจิต 5) โรงเรียนปัญญาผู้พิการ 6) ศูนย์ฝึกเด็กปัญญาอ่อนประเภทการปัญญา 7) ศูนย์พัฒนาเด็กปัญญาอ่อนคลองเตย 8) ศูนย์ฝึกเด็กปัญญาอ่อนบางเขน 9) สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย : ศูนย์ดูแลและฝึกอบรมเด็กปัญญาอ่อน (ศูนย์ที่ 1) 10) สมาคมเพื่อบุคคลปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย : ศูนย์ดูแลและฝึกอบรมเด็กปัญญาอ่อน (ศูนย์ที่ 2) 11) สถาบันแสงสว่าง 12) มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (เด็กพิการทางสมอง) 13) บ้านพิณเพลิน และ 14) บ้านเฟื่องฟ้า

1.2 สํารวจรายชื่อหน่วยงานที่ให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้งหมดและติดต่อขอจำนวนผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาตามหน่วยงานต่าง ๆ ได้จำนวนทั้งสิ้น 11 แห่ง (ส่วนอีก 3 แห่ง ไม่มีเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในปีการศึกษา 2535) และได้ประชากรที่เข้าในการวิจัยจำนวน 204 คน

ตั้งรายละเอียดดังนี้

	จำนวนประชากร (คน)
1) โรงพยาบาลราชานุกูล	40
2) ศูนย์พัฒนาเด็กราชานุกูล	30
3) ศูนย์บำบัดยาอ่อนชุมชนดินแดง	15
4) โรงเรียนปัญญาคุณิกร	45
5) ศูนย์ฝึกเด็กบำบัดยาอ่อนประกาศาบำบัดยา	12
6) ศูนย์ฝึกเด็กบำบัดยาอ่อนบางเขน	10
7) สมาคมเพื่อบุคคลบำบัดยาอ่อนแห่งประเทศไทย : ศูนย์ดูแลและฝึกอบรมเด็กบำบัดยาอ่อน (ศูนย์ที่ 2)	-
8) สถาบันแสงสว่าง	35
9) มูลนิธิเพื่อเด็กพิการ (เด็กพิการทางสมอง)	5
10) บ้านพิณเพลิน	2
11) บ้านเฟื่องฟ้า	3
รวม	204

1.2 ติดต่อขอจำนวน หรือรายชื่อและที่อยู่ของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มาขอรับบริการทั้งหมด เพื่อนำมาเลือกตัวอย่างประชากรในการสัมภาษณ์และสังเกต

1.3 เลือกตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรทั้งหมด 204 คน โดยใช้เทคนิคเลือกตัวอย่างประชากรร้อยละ 25 (ประคอง กรรณสูตร, 2528) ได้ตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำนวน 50 คน เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์และสังเกต

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และสังเกตเป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured) กล่าวคือ ประกอบด้วยรายการหัวข้อและประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการถามและสังเกต เพื่อเป็นแนวทางการถามแก่ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล วัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์สามารถเลือกหัวข้อคำถามขึ้นมาสัมภาษณ์ตามความเหมาะสมโดยไม่ต้องเรียงลำดับตามหัวข้อในแบบสัมภาษณ์ และซักถามรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดลึกซึ้งงานเรื่องนั้น ๆ ในขณะที่ดำเนินการสัมภาษณ์นั้น ก็บันทึกข้อมูลและพฤติกรรมต่างๆ ที่พบลงในส่วนข้อมูลจากการสังเกต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์และสังเกตแบ่งเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ที่สัมภาษณ์
- ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- ตอนที่ 3 ความรู้ของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- ตอนที่ 4 การปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- ตอนที่ 5 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ครอบคลุมขั้นตอนดังต่อไปนี้

i. วิธีเลือกตัวอย่างประชากร

1.1 รวบรวมรายชื่อหน่วยงานที่ให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1.2 ติดต่อขอจำนวนและรายชื่อและที่อยู่ของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่มาขอรับบริการทั้งหมดเพื่อนำมาเลือกตัวอย่างประชากรในการสัมภาษณ์และสังเกต

1.3 สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากประชากรทั้งหมดจำนวน 204 คน โดยใช้เทคนิคเลือกตัวอย่างประชากรร้อยละ 25 (ระยอง กรมอุตสาหกรรม

2528) 1 ได้ตัวอย่างประชากรทั้งหมดจำนวน 50 คน เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์และสังเกต

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสัมภาษณ์และสังเกต ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้คือ

2.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของการวิจัย

2.1.1 ศึกษาทฤษฎีพื้นฐานของพัฒนาการเด็ก การอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 3 - 6 ปี ลักษณะและพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับก่อนวัยเรียน หลักการและวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ตลอดจนสภาพปัจจุบันในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จากเอกสาร ตำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ วิทยานิพนธ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

2.1.2 สัมภาษณ์นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอย่างใหม่ เป็นทางการเพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในปัจจุบัน

2.1.3 ศึกษาดูงานที่โรงพยาบาลราชานุกูลในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเลี้ยงดูเด็ก

2.1.4 เข้ารับการอบรม ทักษะการเป็นพ่อแม่เด็กปัญญาอ่อน ที่โรงพยาบาลราชานุกูลเป็นเวลา 2 วัน

2.1.5 ประมวลข้อมูลที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กสภาพปัจจุบันของปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง แล้วสรุปเป็นโครงสร้างเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กำหนดโครงสร้างของเนื้อหาสาระ

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์และสังเกตฉบับร่างโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระต่าง ๆ ตามโครงสร้างที่กำหนดไว้

2.3 ตรวจสอบคุณภาพและแก้ไขปรับปรุง

2.3.1 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาช่วยพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมตามทฤษฎีเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความเหมาะสมของภาษาและความสอดคล้องของเครื่องมือต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นแล้วแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้รับคำแนะนำ

2.3.2 นำแบบสัมภาษณ์และสังเกต ที่ปรับปรุงและแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) การสื่อความหมายและความเหมาะสมในการนำไปใช้และให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง

2.3.3 นำแบบสัมภาษณ์และสังเกตมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2.3.4 นำแบบสัมภาษณ์และสังเกตที่ผ่านการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอายุ 3 - 6 ปี ที่มารับบริการจากโรงพยาบาลราชานุกูล จำนวน 10 คน ที่ไม่ชัดเจนอย่างประชากร เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา การสื่อความหมายและเนื้อหา ตลอดจนคำชี้แจงและวิธีตอบ ประมวลข้อวิจารณ์ และปัญหาจากผู้สัมภาษณ์เพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงเป็นแบบสัมภาษณ์และสังเกตฉบับสมบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังหน่วยงานที่ให้บริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เป็นตัวอย่างประชากร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ผู้วิจัยขอนัดเวลาสัมภาษณ์และเยี่ยมบ้านของผู้ปกครอง ที่เป็นตัวอย่างประชากรในการสัมภาษณ์และสังเกตพฤติกรรมที่ปฏิบัติต่อเด็กขณะอยู่ที่บ้าน และการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์และสังเกตผู้ปกครองตามระเบียบที่กำหนดตามแบบสัมภาษณ์ ไปด้วยเยี่ยมผู้ปกครองแต่ละครอบครัว ในกรณีที่ได้อายุยังไม่ครบถ้วน ผู้วิจัยขอความร่วมมือรอยการสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ผู้วิจัยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างไปแจกแจงความถี่ และในกรณีที่ เป็นไปได้ นำไปคำนวณค่าสถิติ วิเคราะห์ร้อยละ (Percentage) จากนั้น จึงนำเสนอข้อมูลแต่ละประเด็นในรูปของตารางแสดงความถี่และ/หรือค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสังเกต มาตรวจสอบความสอดคล้อง ของข้อมูลแต่ละชุด และนำเสนอภาพรวมของข้อมูลแต่ละเรื่องรายการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

สภาพของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านของตนเอง ลักษณะของบ้านส่วนใหญ่เป็นบ้านเดี่ยว รongลงมาเป็นทาวน์เฮ้าส์ ลักษณะภายในบ้านส่วนใหญ่ไม่แออัด และไม่ขาดแคลนเครื่องใช้ และ ภายในบ้านมีความเป็นระเบียบ สภาพแวดล้อมทางบ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.00) สะอาดและมีของเล่น ของใช้วางไว้เป็นระเบียบ และผู้ปกครองติดตามเด็ก ๆ ไว้ที่เด็กอยู่ ผู้ปกครองทั้งหมด ไม่ปรับ/เปลี่ยนสภาพแวดล้อมเพราะไม่จำเป็น และระวังความปลอดภัย เช่น เก็บสิ่งของที่อาจเป็นอันตรายให้พ้นจากเด็กหรือเลือกของเล่นที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย

ในชั้นวางรองเท้า มีรองเท้าของเด็กวางไว้เป็นระเบียบ มีรองเท้าของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายคู่ และอยู่ในสภาพดี

2. ความรู้ของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

2.1 ลักษณะของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้ปกครอง มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ลักษณะของเด็ก ก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ผู้ปกครองระบุคือ พัฒนาการล่าช้าไม่สมวัย

(ร้อยละ 50.00) รูปร่างหน้าตาต่างจากเด็กปกติ (ร้อยละ 30.00) มีความสามารถจำกัด พูดช้าและไม่ชัด (ร้อยละ 24.00) ระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติ ไม่สามารถเรียนได้ ช่วยเหลือตนเองได้น้อย และปรับตัวเข้ากับคนทั่วไปได้น้อย ตามลำดับ

2.2 พัฒนาการของเด็ก

2.2.1 ขั้นตอนของพัฒนาการ ผู้ปกครองทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) ระบุขั้นตอนของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือเหมือนเด็กปกติ แต่พัฒนาการช้ากว่า และมีความสามารถจำกัดและเรียนรู้ได้น้อยกว่า

2.2.2 ความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ผู้ปกครองทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีความรู้เกี่ยวกับความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ว่าสามารถพัฒนาได้ เพราะมีพัฒนาการทุกด้านดีขึ้น สามารถช่วยตนเองได้มากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น หลังจากมารับบริการทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

2.2.3 ลักษณะพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก

พัฒนาการด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.00) มีความรู้ว่าการพัฒนาการด้านร่างกายของเด็กเหมือนเด็กปกติ บางคนเจริญเติบโตช้า บ่อยง่าย หายยาก และมีจำนวนน้อยที่อ้วนเกินไป และมีปัญหาเรื่องการทรงตัว

พัฒนาการด้านภาษาและสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.00) มีความรู้ว่าการพัฒนาการด้านภาษาของเด็กมีปัญหาทางการพูด พูดช้ากว่าไม่ได้ เรียนได้ช้าต้องสอนซ้ำ ๆ จึงจะจำได้

พัฒนาการด้านอารมณ์ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 74.00) มีความรู้ว่าการพัฒนาการด้านอารมณ์ดี แต่บางครั้งก็เอาแต่ใจตนเอง และโมโหง่าย (ร้อยละ 36.00)

พัฒนาการด้านสังคม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 88.00) มีความรู้ว่าการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองพอได้บ้าง สามารถปรับตัวได้ดี (ร้อยละ 60.00) และเล่นกับผู้อื่นได้ดี (ร้อยละ 82.00)

2.3 วิธีการอบรมเลี้ยงดู ผู้ปกครองทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีความรู้ว่าการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เช่นเดียวกับการเลี้ยงดูเด็กปกติ โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

2.3.1 การส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 48.00) มีความรู้ว่า ควรส่งเสริมพัฒนาการของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ทางด้านร่างกาย ด้านสติปัญญาการเรียนรู้ ด้านการพูด ด้านอารมณ์ ด้านสังคม การช่วยเหลือตนเองและการเล่น

2.3.2 การให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มัก (ร้อยละ 68.00) มีความรู้ว่า ควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา คือ ช่วยทำให้มากกว่าเด็กปกติ ดูแลเอาใจใส่มากกว่าเด็กปกติ และต้องใช้เวลามากกว่าในการสอนและต้องสอนซ้ำๆ ตามลำดับ

2.3.3 สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กทำอะไรไม่ได้ ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 32.00) มีความรู้ว่า ควรช่วยโดยการค่อยๆ ฝึก และทำให้อุปกรณ์เป็นตัวช่วย ช่วยทำและจับมือให้เด็กทำ (ร้อยละ 22.00) ค่อยๆ ฝึกอย่างสม่ำเสมอจนเด็กทำได้ และบอกให้ทำใหม่อีกครั้งให้สำเร็จ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผู้ปกครอง (ร้อยละ 26.00) มีความรู้ว่าถูกต้อง คือ ระบุว่าควรช่วยทำทั้งหมด และดู

2.3.4 สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กมีปัญหาพฤติกรรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มัก (ร้อยละ 78.00) ระบุว่า เด็กมีปัญหาดังกล่าวในบางโอกาส และเมื่อมีปัญหาดังกล่าว ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักมีความรู้ว่า ควรฝึกทำใหม่ทันที (ร้อยละ 56.41) ควรบอกทำอย่างนี้ไม่ดี (ร้อยละ 20.52) และแยกเด็กออกจากสถานที่ทำที่เกิดปัญหา แต่มีบ้างที่ลงโทษโดยการตี เมื่อมีปัญหา หรือไม่ทราบจะทำอย่างไร

2.3.5 สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเด็กทำดี ผู้ปกครองมีความรู้ในการปฏิบัติเมื่อเด็กทำดี คือ ชม (ร้อยละ 88.00) ปรบมือ (ร้อยละ 48.00) กอด, หอมแก้ม (ร้อยละ 28.00) และให้รางวัล

2.3.6 การอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไปในสังคม ผู้ปกครองทั้งหมด (ร้อยละ 100.00) มีความรู้ว่า ควรให้เด็กอยู่ร่วมกับคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งกระทำโดย ให้เล่นกับเด็กปกติ (ร้อยละ 56.00) พาไปเข้าสังคม ให้ช่วยตัวเองได้มากๆ ส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ให้ดีขึ้น เลี้ยงดูให้เหมือนเด็กปกติ และให้อยู่ในโรงเรียนเด็กปกติ

2.4 แหล่งบริการ

ผู้ปกครองมีความรู้ว่า แหล่งที่ให้บริการแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความ

บทพร่องทางสติปัญญา คือ โรงพยาบาลราชานุกูล (ร้อยละ 72.00) โรงเรียนปัญญาพัฒนา
และสถาบันแสงสว่าง (ร้อยละ 18.00) ฯลฯ

2.5 การหาความร่วมมือกับบุคคลต่าง ๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.00) มีความรู้ที่ควรรีหความร่วมมือ
กับครู และหาความร่วมมือกับแพทย์, พยาบาล (ร้อยละ 58.00)

การสังเกตซึ่งมีข้อจำกัดคือไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลหลายๆ ครั้งได้ พบว่า
ผู้ปกครองยิ่งเข้มแข็งมาเส มีกำลังงานการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก มีหนังสือความรู้เกี่ยวกับเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลายเล่ม และปฏิบัติต่อลูกเหมือนเด็กทั่วไป คือแสดงความรัก
เป็นกันเอง และเป็นธรรมชาติ

3. การปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3.1 กิจกรรมประจำวันของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่ตื่นนอนเวลา 6.01 - 6.30 น. กิจกรรมตอนเช้า
ผู้ปกครองส่วนใหญ่จะทำให้ ได้แก่ การล้างหน้าแปรงฟัน การอาบน้ำ การรับประทานอาหารเช้า
และการแต่งกาย ส่วนการเข้าห้องน้ำนั้นเด็กส่วนใหญ่เข้าห้องน้ำได้เอง โดยผู้ใหญ่ว่ายความ
สะอาดให้ รับประทานอาหารเวลา 7.31 - 8.00 น. และกลับจากโรงเรียนเวลา 16.01 -
17.00 น. เมื่อกลับจากโรงเรียนผู้ปกครองให้เด็กทำการบ้านเองโดยมีผู้ปกครองดูแลอยู่ใกล้ ๆ
ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้เด็กนั่งดูรายการโทรทัศน์คนเดียว ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้เด็กช่วยงานบ้าน
บ้างเป็นบางครั้ง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้เด็กรับประทานอาหารเช้าเอง และเด็กส่วนใหญ่นอนกับ
พ่อแม่

3.2 การเล่นของเด็ก

เด็กส่วนใหญ่มีรอกาสาได้เล่นกับคนอื่น คือที่นอน (ร้อยละ 68.00) บริเวณ
ที่เล่นมากที่สุดคือในบ้าน (ร้อยละ 74.00) วิธีการเล่นที่เด็กจำนวนมากเล่นคือ เล่นตามวิธีการ
เล่นของเล่น (ร้อยละ 38.00) สิ่งที่เล่นมากที่สุดคือ ของเล่นทั่วไป (ร้อยละ 50.00) เด็ก
ส่วนใหญ่ได้เล่นทุกวัน (ร้อยละ 72.00) ขณะที่เล่นมีการทะเลาะกันบ้าง เมื่อเด็กทะเลาะกัน
ผู้ใหญ่จำนวนมาก (ร้อยละ 30.00) จะบอกเหตุผลมาให้ทะเลาะกัน ดุคนคิด แต่ก็มียางครั้งก็

ดูเด็กปกติ

ผู้วิจัยพบว่าเด็กมีของเล่นและของใช้ที่เป็นของตนเองเช่นเดียวกับพี่น้องที่มีที่วางของเล่นไว้เป็นที่ บางบ้านมีกล่องเก็บของเล่น มีโต๊ะ หรือชั้นวางของเล่นโดยเฉพาะของเล่นที่พบมีหลายอย่าง ส่วนใหญ่อุปกรณ์สภาพดีและมีคุณภาพ ไม่มีอันตราย 1 ได้แก่ ของเล่นทั่วไป เช่น รถบังคับ รถของเล่น ตัวต่อ ตุ๊กตา ลูกบิด ห่วงยางหอคอย กีตาร์ ตัวต่อเลโก้ ฯลฯ หนังสือต่างๆ และรถจักรยานถีบ

3.3 วันหยุดของเด็ก

ในวันหยุดเด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 80.00) 1 ได้เล่น บุคคลที่เด็กส่วนใหญ่ว่าเล่นมากที่สุดคือพี่น้อง (ร้อยละ 52.50) เด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 90.00) 1 ได้ดูโทรทัศน์ รายการที่เด็กดูมากที่สุดคือ เพลง (ร้อยละ 53.33) และโฆษณา

เด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 98.00) มีโอกาสได้ไปนอกบ้าน สถานที่ที่ไปมากที่สุดคือ ศูนย์การค้า (ร้อยละ 69.39) และบ้านญาติพี่น้อง โดยไปทั้งครอบครัว

การทำงาน เด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 52.00) 1 ไม่ได้ช่วยงานบ้าน กิจกรรมอื่น ๆ ที่เด็กจำนวนมาก (ร้อยละ 43.48) ทำในวันหยุดคือ วาดรูประบายสี และไปว่ายน้ำ

3.4 การปฏิบัติของบุคคลในบ้าน

บุคคลในครอบครัวที่เด็กส่วนใหญ่ว่าก้มศีรษะสนิทด้วยคือ พ่อแม่ (ร้อยละ 88.00) เพราะเลี้ยงดูขามา เด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 54.00) 1 กลัวบางสิ่งบางอย่าง 1 ได้แก่ กลัวคนแปลกหน้า และกลัววัตถุบางอย่างเช่น ตุ๊กตาขนสัตว์

เด็กส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 90.00) มีพี่น้อง พี่น้องของเด็กรักกันมาก (ร้อยละ 73.17) 1 เล่นกันตามปกติ เด็กปกติช่วยเหลือที่เรื่อน้อง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ว่า (ร้อยละ 90.00) สนับสนุนให้เด็กเข้ากับพี่น้อง โดยการให้เล่นด้วยกัน และสอนหรือบอกว่าพี่เรื่อน้องไม่ปกติต้องช่วยกันดูแล

3.5 การอบรมความประพฤติของเด็ก ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 42.00) 1 อบรมความประพฤติของเด็กโดยการบอกให้ทำสิ่งที่ดีที่ต้องการ เช่น บอกให้ไหว้ทักทาย เมื่อมีคนมาบ้าน และสอนให้ทำอีกครั้งเมื่อทำไม่ดี

3.6 การปฏิบัติเมื่อเด็กพยายามทำสิ่งต่าง ๆ แต่ทำไม่ได้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ว่า

(ร้อยละ 66.00) ช่วยฝึกหัดเด็ก โดยการทำให้ทำใหม่ ช่วยเป็นบางครั้งและฝึกให้เด็กทำ ช่วยจับมือทำ ช่วยทำหัดครั้งหนึ่งแล้วให้เด็กทำเอง และฝึกทุกวันจนเด็กทำได้

3.7 การปฏิบัติเมื่อเด็กทำผิด ผู้ปกครองใช้วิธีดุ (ร้อยละ 54.00) และตี (ร้อยละ 46.00) โดยส่วนใหญ่นัก (ร้อยละ 64.00) อธิบายเมื่อทำผิดทุกครั้ง

3.8 การติดต่อกับนักวิชาชีพ ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 44.00) ติดต่อกับนักอรรถบำบัด และนักกระตุ้นพัฒนาการมากที่สุด ระยะเวลาที่ติดต่อก็คือ ทุกสัปดาห์ วิธีการติดต่อกับนัก (ร้อยละ 62.00) ไปพบแพทย์เอง ติดต่อกับนักวิชาชีพเพื่อรักษาอาการจากโรคและ (ร้อยละ 52.00) ผู้ปกครองส่วนใหญ่นัก (ร้อยละ 80.00) ให้ความร่วมมือกับนักวิชาชีพ โดยทำตามที่ได้รับคำแนะนำ

3.9 การติดต่อกับครู ผู้ปกครองส่วนใหญ่นัก (ร้อยละ 86.00) ติดต่อกับครูเป็นประจำ ระยะเวลาที่ผู้ปกครองติดต่อก็คือ ทุกวัน และเฉพาะเวลาที่ครูติดต่อไป วิธีการที่ผู้ปกครองใช้ในการติดต่อกับครู คือ การพูดคุยขณะมารับ - ส่งเด็ก มาติดต่อกับครูเพื่อถามถึงพัฒนาการของเด็ก ให้มีพัฒนาการดีขึ้นและให้เรียนหรือปรึกษาเมื่อมีปัญหา ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 44.00) ให้ความร่วมมือกับครูโดยทำตามที่ครูแนะนำ

ผู้วิจัยพบว่ากิจวัตรประจำวันของเด็กนั้น เมื่อกลับถึงบ้านตอนเย็น ผู้ใหญ่ในบ้านมีขนมให้เด็ก ๑-๒ ชิ้น ขนมถุงกรอบๆ ตามท้องตลาด นมกล่อง ขนมปัง น้ำหวาน หรือไอศกรีม และหลังจากนั้นผู้ปกครอง หรือญาติผู้ใหญ่ หรือพี่เลี้ยงที่ว่างจะช่วยเด็กถอดเสื้อผ้าโดยส่วนใหญ่นัก ช่วยเด็กครั้งหนึ่งแล้วให้เด็กทำเอง การรับประทานอาหารเย็น ผู้วิจัยพบว่าเด็กรับประทานอาหารเช้าเช่นเดียวกับผู้ใหญ่แต่จัดกว่า เช่น ไข่เจียว แกงจืด ข้าวผัด ไข่จืด ผักต้ม เป็นต้น

ในการทำให้เด็กช่วยตัวเองตามความสามารถ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงช่วยแกะกระดุม และถอดเสื้อผ้าในการแต่งกาย ก่อนนำเด็กไปอาบน้ำ เมื่อเด็กเข้าห้องน้ำ ผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงช่วยทำความสะอาดอีกครั้งหนึ่ง และเมื่อมีการขับถ่าย ผู้ปกครองนั่งข้างๆ เด็ก และพูดกระตุ้นให้เด็กทำ

ในการจัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับวัยและสภาพนั้น ผู้วิจัยพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของใช้เหมือนเด็กปกติทั่วไป และมีของใช้เป็นของตนเอง ทั้งเครื่องแต่งกาย ของใช้ในชีวิตประจำวัน และมีเด็ก (ร้อยละ 4.00 เท่านั้น) ที่ต้องจัดหาของใช้

ที่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก ได้แก่ ซ้อนที่ต่อด้ามยาวไว้จับ เพื่อรับประทานอาหาร และรถเข็น เพราะเด็กเดินไม่ไต่

ผู้ปกครองทั้งหมดดูแลความสะอาดของร่างกายและการแต่งกายของเด็กอย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยพบคือ ขณะรับประทานอาหารผู้ปกครองผู้ปกครองคอยชี้คำให้ และบอกให้ใบล่างมือเมื่อเล่นทราย เล่นจักรยานถีบ และเล่นนอกบ้านเสร็จแล้ว การแต่งกายของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กทั้งหมดที่ผู้วิจัยพบแต่งกายสะอาดเรียบร้อยสวยงาม เหมือนกับบุตรคนอื่นๆ ในครอบครัว

ในการทำให้เด็กช่วยงานบ้านตามความสามารถนั้น ผู้วิจัยพบว่า มีเพียง (ร้อยละ 8.00) ที่ทำให้เด็กช่วยงานบ้าน คือ ไปเอาผ้ามาซักหี้อะ เอาเสื้อผ้าของตนเองไปซักตากผ้า เก็บของเล่นและเตรียมจาน ซ้อน แก้วน้ำมาวางไว้บนโต๊ะอาหาร

การดูรายการโทรทัศน์ ผู้วิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 30.00) ใ้ดูโทรทัศน์ รายการที่เด็กดูคือรายการประจำวันตอนเย็น และวีดีโอการ์ตูน เพลง โดยผู้ใหญ่วัดคำให้ และให้เด็กนั่งดูคนเดียวหรือพี่น้อง

การเล่น ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองจัดหาของเล่นให้แก่เด็ก ได้แก่ รถยนต์ ของเล่นคันเล็กๆ ตุ๊กตา ตัวต่อ ของเล่นทราย ของใช้จำลอง เช่นชุดหม้อ ชุดทำครัว ลูกบอล เป็นต้น ผู้ปกครองทั้งหมดทำให้เด็กมีโอกาสเล่นกับคนอื่นๆ ได้แก่ พี่น้อง ญาติ พี่เลี้ยง และเด็กคนอื่นนอกบ้าน ตามลำดับ ในการสังเกตครั้งนี้ไม่พบว่าเด็กทะเลาะกันขณะที่เล่น

การปฏิบัติของคนอื่นๆ ในบ้าน ผู้วิจัยพบว่า คนอื่นๆในบ้านโดยเฉพาะผู้เฒ่าผู้แก่ ความรักใคร่สนิทสนม กอด หอมแก้มเมื่อเด็กกลับจากการรับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ำให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และคอยดูแลเด็กขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ส่วนพี่น้องของเด็ก เล่นกันดี สำหรับคู่สมรสของผู้ปกครองที่ผู้วิจัยพบสนใจเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พุดคุย หยอกล้อให้เด็กสนุกสนาน และเล่นกับเด็ก

การปฏิบัติเมื่อเด็กท้าวผิด ผู้วิจัยพบว่า มีเด็ก (ร้อยละ 4.00) ที่ส่งเสียงดังในขณะที่ผู้วิจัยกำลังสัมภาษณ์ ผู้ปกครองจึงดูเด็กและบอกให้อยู่เฉยๆ หลังจากนั้นได้เอาเด็กมานั่งที่ตัก เด็กได้เงียบโดยดี

การฝึกมารยาทในการเข้าสังคม ผู้วิจัยพบว่า ผู้ปกครองทั้งหมดบอกให้เด็กไหว้ผู้วิจัยทั้งตอนแรกที่พบและตอนที่ผู้วิจัยกำลังจะกลับ ให้เด็กไปบอกพี่เลี้ยงเอาน้ำเย็นมาให้ผู้วิจัย

และพบว่า เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่มักสาเหตุคุยกับผู้วิจัย

4. ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครอง

4.1 ปัญหาและความต้องการด้านการดูแลเด็กเมื่อไปทำงาน

ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 50.00) ไม่ได้ทำงาน จึงไม่เสียเวลาเดินทาง ช่วงเวลาที่เข้ารับการดูแลเด็ก คือ ตอนเย็น ตอนเช้า และในวันหยุด ตามลำดับ เมื่อไปทำงานมีกนดูแลเด็กที่ กนดูแลเด็กจำนวนมาก (ร้อยละ 34.21) เป็นครูหรือผู้ดูแลเด็ก ญาติที่น้อง และพี่เลี้ยง ตามลำดับ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.00) ต้องการคนช่วยดูแลเด็ก เพราะอยากให้มีคนดูแลเด็กตลอดเวลา อยากลดภาระในการดูแลเด็ก และอยากมีเวลาเป็นของตนเองบ้าง และมีผู้ปกครองส่วนน้อย ที่ไม่ต้องการคนช่วยดูแลเด็ก เพราะกลัวจะเสียเงินไม่ดี

4.2 ปัญหาและความต้องการด้านความรู้ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการของเด็ก

ผู้ปกครองจำนวนมาก (ร้อยละ 44.00) ได้รับความรู้จากการอบรมและแพทย์. พยาบาล มีการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้มาก (ร้อยละ 62.00) อย่างไรก็ตามผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.00) ระบุว่าความรู้ที่ได้รับไม่เพียงพอ ต้องการความรู้เพิ่มเติม เรื่อง การส่งเสริม และกระตุ้นพัฒนาการและการฝึกพูด การฝึกให้ช่วยตนเอง ลักษณะและพฤติกรรมของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การเรียนร่วมกับเด็กปกติ และการอบรมเลี้ยงดูตามลำดับ

4.3 ปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองด้านสุขภาพของตนเอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.00) ไม่มีปัญหาด้านสุขภาพ ในรายที่มีปัญหาด้านสุขภาพ ต้องการความช่วยเหลือคือต้องการคนช่วยเลี้ยงดูเด็ก

4.4 ปัญหาด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส

คู่สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64.00) สนใจครอบครัวเหมือนเดิมและมีจำนวนมาก (ร้อยละ 26.00) ที่สนใจครอบครัวมากขึ้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.00) ไม่เคยทะเลาะกันอันมีสาเหตุมาจากการมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

4.5 ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูระหว่างพ่อ แม่ และญาติผู้ใหญ่

ส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 58.00) ไม่มีความขัดแย้งกัน ถ้ามีความขัดแย้ง
ลดความขัดแย้งโดยทาลาย ๆ หรืออธิบายเหตุผลที่เข้าใจ

4.6 ปัญหาด้านการใช้เวลากับบุคคลอื่นๆ ในครอบครัวและปฏิกริยาของบุคคล
ในครอบครัว

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 92.00) มีเวลา ไม่มีปัญหาเรื่องเวลาที่ให้
บุคคลอื่นๆ ในครอบครัว ผู้สมรสของผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 82.00) เข้าใจและสนับสนุนกัน
และกันโดยดลการช่วยกันเลี้ยงและดูแลเด็ก รักและห่วงมากซึ่น และรักเหมือนเดิม บุตรคนอื่นๆ
เล่นกันปกติ ญาติผู้ใหญ่ช่วยกันดูแลและรักสงสารตามใจมาก เมื่อต้องการพักก่อนจนวนมาก
(ร้อยละ 42.00) มีที่เลี้ยงช่วยดูแลเด็ก

4.7 ความต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 94.00) ต้องการให้เด็กเรียนร่วมกับเด็ก
ปกติ เพราะต้องการให้เด็กมีปฏิบัติเช่นเดียวกับเด็กปกติ อยู่ร่วมกับเด็กปกติได้ ให้เรียนแบบเด็ก
ปกติ ให้เด็กเข้าสังคมกับคนทั่วไปได้ และการเรียนร่วมส่งเสริมเด็กให้ดีกว่า ตามลำดับ ส่วน
ผู้ปกครองที่ไม่ต้องการให้เด็กเรียนร่วมเพราะกลัวเด็กมีมด้อย เด็กยังไม่พร้อม กลัวเด็กปกติ
ไม่ยอมรับ และกลัวว่าไม่มีใครเข้าใจเด็ก

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 72.00) ไม่เคยนำเด็กไปสมัครเข้า
โรงเรียนอนุบาลอื่นๆ ผู้ปกครองที่เคยนำไปสมัครโรงเรียนอนุบาลอื่น ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่ม
รับเด็กเข้าเรียนตามปกติหรือตอนแรกๆ ไม่รับแต่คนที่สุดท้าย ในรายที่เรียนร่วมในโรงเรียน
อนุบาลอื่นๆ เพื่อน ๆ ของเด็กเล่นกันตามปกติ และผู้ปกครองของเด็กปกติถามข่าวคราวและช่วย
เหลืออยู่เสมอ

4.8 ปัญหาการเดินทางมารับบริการ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 54.00) ไม่มีปัญหาการเดินทาง ผู้ปกครอง
ที่มีปัญหาเพราะรถติดและไกล จึงแก้ปัญหาโดยการมารับ - ส่งลูกให้เร็วซึ่น

4.9 ปัญหาด้านรายจ่ายของครอบครัว

รายจ่ายของครอบครัวของผู้ปกครองส่วนใหญ่ม (ร้อยละ 78.00) เพิ่มขึ้น
มากแต่ไม่มีปัญหาเรื่องรายจ่าย ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นมากคือ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเดินทาง ค่าของ
เล่นและค่าอาหาร ตามลำดับ ผู้ปกครองที่มีปัญหาเรื่องรายจ่ายต้องการความช่วยเหลือทางด้าน

คำรักษาพยาบาลและค่าเรียน

4.10 ปัญหาและความต้องการอื่น ๆ

แหล่งที่ให้บริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีน้อย อยู่ไกล
เดินทางไม่สะดวก และขาดการประชาสัมพันธ์

จริงเรียนทุกแห่งควรรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเข้าเรียน
และต้องการความช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทุกๆ ด้าน ทั้งทางด้านสวัสดิการ
ทางสังคม การรักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนและค่าเดินทาง

ผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครอง (ร้อยละ 30.00) เลี้ยงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ด้วยตนเอง ไม่มีที่เลี้ยงช่วยเหลือเด็ก

ผู้ปกครอง (ร้อยละ 2.00) สุขภาพไม่ดี ดูแลสุขภาพอ่อนเพลียเมื่อมาต้อนรับ
ผู้วิจัยและให้สัมภาษณ์ เมื่อสอบถามดูทราบว่าจะไม่สบายต้องกินยาทุกวัน

ผู้ปกครอง (ร้อยละ 6.00) ครอบครัวแตกแยก จึงมาอยู่กับญาติผู้ใหญ่

ในการสังเกตไม่พบความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับญาติผู้ใหญ่

บ้านของผู้ปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.00) อยู่ไกลจากแหล่งบริการ
แต่ไม่มีปัญหาการเดินทางเพราะส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.00) มีรถยนต์ หรือรถมอเตอร์ไซด์
เป็นของตนเอง ส่วนผู้ปกครอง (ร้อยละ 20.00) ไม่มีรถของตนเอง รับ-ส่งเด็กด้วยการ
ขึ้นรถประจำทาง รถรับจ้าง และรถรับ-ส่ง

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรู้ของผู้ปกครอง

จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า
ครอบครัวที่ให้ความสนใจ และสามารถส่งเสริมให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเรียนในระดับ
ก่อนวัยเรียนได้นั้น ผู้ปกครองจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจความสำคัญของการศึกษาระดับ
ก่อนวัยเรียนต่อเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาของตน ตลอดจนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอที่จะ

ส่งเสียด้วย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน จึงมีแนวโน้มที่จะเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวระดับกลางขึ้นไป ซึ่งการวิจัยนี้มีผู้ปกครองส่วนใหญ่อาศัยสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับดีขึ้นไป และมุ่งหาเวลาในการเอาใจใส่ดูแลลูก

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของฮาร์มอน (Harmon, 1988) ซึ่งได้ศึกษาผลการประเมินความรู้ของผู้ปกครองของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่าความรู้ของผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียน สูงกว่าผู้ปกครองของเด็กวัยเรียน และพบว่าความรู้ของผู้ปกครองขึ้นอยู่กับอายุ ค่านิยม ระดับการศึกษา เพศของเด็ก ระดับความบกพร่องของเด็ก และลำดับการเกิดของบุตร

นอกจากนี้ กูแกรน (Coughran, 1985) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ประสบการณ์ ทักษะคิดของผู้ปกครองของเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดกับความรู้ ดังนี้คือ

ทักษะคิดของผู้ปกครองขึ้นอยู่กับ อายุ รายได้ การศึกษา มนุษยธรรม ศาสนา และการให้บริการ

ความรู้ของผู้ปกครองขึ้นอยู่กับ อายุ รายได้ การศึกษา สถานภาพการสมรส มนุษยธรรม ศาสนา และการให้บริการ

2. กิจกรรมประจำวันของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากการวิจัย พบว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่อยู่ในเมือง มีกิจกรรมประจำวัน และวิถีชีวิตเช่นเดียวกับเด็กปกติ กล่าวคือ มีการเร่งรีบในตอนเช้า ผู้ปกครองทำทุกอย่างให้ ตอนเย็นจึงให้เด็กช่วยตัวเองมากขึ้น เด็กได้มีการเล่น การดูโทรทัศน์ การทำงาน การทำอาหารบ้าน การเที่ยวนอกบ้าน และการนอน ในลักษณะเดียวกับเด็กก่อนวัยเรียนที่อาศัยอยู่ในเมืองโดยทั่วไป

การที่ผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็ก โดยมีลักษณะที่นำเด็กสู่สภาพปกติมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Normalization) นี้สะท้อนถึงความรู้ และความเชื่อของผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในตอนที่ 2 ที่ว่าผู้ปกครองมีความรู้ที่ถูกต้องงานการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

3. การให้ความช่วยเหลือที่ต่างจากเด็กปกติ

จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองระบุวิธีการให้ความช่วยเหลือที่ต่างจากเด็กปกติได้

เหมาะสม และจากการสังเกตพบว่ามีความสัมพันธ์กันกับข้อความที่ให้สัมภาษณ์ กล่าวคือ เด็ก ๆ ได้รับการฝึกฝน และส่งเสริมพัฒนาการอย่างเหมาะสม เช่น จัดหาของเล่นที่เหมาะสมกับวัยและไม่มีอันตราย จัดหาของใช้ที่เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็ก ๆ ให้ความช่วยเหลือมากกว่าปกติ บุคคลกับเด็กด้วยคำพูดที่เหมาะสม เด็กได้กระโดดซำซำ บ่อยๆ

4. ปฏิสัมพันธ์ของเด็กกับบุคคลต่างๆ

จากการสังเกตรูปร่างหน้าตา และการแสดงออกของเด็ก เห็นได้ชัดว่า เด็กๆ ได้รับความรัก การยอมรับอย่างสมบูรณ์ เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ผู้วิจัยพบทุกคนมีสุขภาพดี แจ่มใส ร่าเริง กล้าแสดงออก มีการแสดงออกที่เหมาะสม การแต่งกายและร่างกายสะอาด สะท้อนถึงการอบรมเลี้ยงดูที่ดี

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงชัดว่า สมาชิกในครอบครัวมีความเมตตาและยอมรับเด็ก เป็นสมาชิกคนหนึ่งครอบครัว อย่างไรก็ตาม พ่อแม่ยังเห็นว่าเด็กบกพร่องทางสติปัญญาที่ผู้วิจัยพบดูแลเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่อ่อนแอกว่า ซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของสังคมไทยที่เน้นการปกป้องผู้ที่อ่อนแอกว่า

5. ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ

ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับบุคคลต่างๆ มาก ด้วยวิธีการต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งสูงมากกว่าผู้ปกครองของเด็กปกติโดยเฉลี่ย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของฮอร์ลอค (Hurlock, 1964) พบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้รับความเอาใจใส่และความรักมากกว่าคนอื่นๆ ในครอบครัวเดียวกันในเรื่องต่างๆ แสดงว่าผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือระหว่างบุคคลหลายๆ ฝ่าย

6. ปัญหาทั่วไป

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาทางฐานะ เศรษฐกิจและสังคม เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องการความช่วยเหลือ แต่สิ่งที่ต้องการอย่างเห็นได้ชัดจากผู้ปกครองกลุ่มนี้ คือ เรื่องความรู้กับการบริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาต่างๆ น่าจะเป็นเพราะผู้ปกครองของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มารับบริการจากหน่วยงานทางการศึกษาและฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับดีถึงดีมาก รวมทั้งมีการศึกษาดี มีโอกาสในการรับความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ สูง นอกจากนี้ น่าจะเป็นเพราะสังคมไทยมีการยอมรับ

เด็กที่มีความบกพร่องต่างๆ มากขึ้น บัญญัติทำที่จริง ก็ยาก หรือการล้อเลียนจากเด็กอื่นและบุคคลอื่น จึงไม่ปรากฏ

7. ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส

ผลการวิจัยนี้ พบว่าบิดามารดาของเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสกันทางที่ดี และจำนวนมากมีความสัมพันธ์ดีขึ้นอันเนื่องมาจากการมีบุตรที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผลการค้นพบข้อนี้ต่างจากที่กล่าวถึงกันในด้านต่างๆ อาทิเช่น กิว (Kew, 1975) กล่าวว่า เมื่อมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในครอบครัว ผู้ปกครองมักมีปัญหาและมีแนวโน้มที่จะหย่าร้างหรือครอบครัวแตกแยกสูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเพศของเด็ก ความกลัว ความกังวลใจของพ่อแม่ และฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความแตกต่างดังกล่าวอาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี มีความรู้ จึงมีความกดดันน้อยลง ประกอบกับค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงทำให้สังคมยอมรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามากขึ้น และอาจเป็นเพราะสังคมไทยมีความรักใคร่เมตตาเป็นพื้นฐาน การมีเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจึงกลายเป็นสาเหตุทำให้คู่สมรสเห็นใจกันมากขึ้น

8. การเรียนร่วมกับเด็กปกติ

ผลการวิจัยนี้ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองการทำให้เด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เรียนร่วมกับเด็กปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีความรู้ และตระหนักถึงความจำเป็นที่จะให้เด็กอยู่ร่วมกับบุคคลต่าง ๆ ในสังคมได้ในอนาคต ในการเรียนร่วมกับเด็กปกติ นอกจากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะได้พัฒนาด้านสติปัญญาแล้วยังได้ทักษะทางสังคมด้วยคือการช่วยเหลือตนเอง การปฏิบัติเช่นเดียวกับเด็กปกติ การเรียนแบบอยู่ร่วมกับเด็กปกติได้ และการเรียนร่วมสามารถส่งเสริมพัฒนาการทำให้เด็กได้ดีกว่าการเรียนกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วยกัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าการเรียนร่วมกับเด็กปกติ แต่ก็มีผู้ปกครองจำนวนน้อยมากที่นำเด็กไปสมัครในโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ เพราะกลัวว่าครูใหญ่และครูไม่รับ กลัวไม่มีวิชาเข้าใจเด็ก กลัวเด็กปกติไม่ยอมรับ ส่วนผู้ปกครองที่นำเด็กไปสมัครนั้น ครูใหญ่และครูส่วนใหญ่รับเข้าเรียนตามปกติ หรือตอนแรก ๆ ไม่รับแต่ต่อมาก็ยอมรับ เพื่อนๆ เล่นกันปกติ ผู้ปกครองของเด็กปกติตามข่าวคราวและช่วยเหลืออยู่เสมอ แสดงว่าสังคมมีการยอมรับเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสูง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ควรนำข้อมูลไปใช้เป็นพื้นฐานในการให้บริการศึกษาแก่ผู้ปกครอง
2. ผู้สัมภาษณ์และผู้สังเกต ต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสม มีความรู้ความสามารถในการสัมภาษณ์ การสังเกต และมีความรู้ในเรื่องที่วิจัยเป็นอย่างดี จึงจะทำให้ได้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและครบถ้วน
3. ผู้วิจัยต้องมีจรรยาบรรณในการสัมภาษณ์และผู้สังเกต ในการบันทึกข้อมูล จึงจะทำให้ได้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นจริงมากที่สุด และต้องนำเสนอข้อมูลโดยไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ผู้ให้ข้อมูล เพื่อเป็นการเคารพสิทธิของผู้ปกครองและเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิด ความรู้ การปฏิบัติและปัญหาของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ควรมีการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาอายุแรกเกิดถึง 3 ปี และในเด็กวัยเรียน
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กับตัวแปรต่าง ๆ เช่น อายุ จำนวนบุตร เพศของบุตร ลำดับการเกิดของบุตร สถานะทางเศรษฐกิจ และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง